

Matze, Johannes (Jan)

Geboren: 7 juni 1925 te 's Gravenhage.

Overleden: 31 januari 1949 te Kertitjala.

Begraven: Europese begraafplaats Cheribon.

Herbegraven: Ereveld Menteng Pulo te Jakarta,

Vak IV, nr. 35/7 DD.

Legernummer: 25.06.07.929.

Dienstplichtig soldaat 1e klasse.

1e Mitrailleur Bataljon,

1 Divisie "7 December"

1e Mitrailleur Compagnie,

4e peloton.

16 januari 1950. Het 1e Mitrailleur Bataljon neemt afscheid van de gevallen. Ook de pelotonsgenoten leggen een krans namens 4-1-1-MIBA.

Graf van Jan Matze op het Ereveld Menteng Pulo te Jakarta.

Jan Matze in Nederlands Indië
(1948).

Decoratie:

Machtiging verleend tot het dragen van het
"Ereteken voor Orde en
Vrede", uitgereikt op 13 januari

(Deze aanvullende gegevens werden verstrekt door Klaas Matze, broer van Jan.)

Jan en ik waren de enige kinderen in het gezin van Jan Matze (1899) en Neeltje Diggele (1900) en we woonden op het adres Maasstraat 148 in Den Haag.

Jan is in het laatste jaar van de oorlog (W.O.II) ondergedoken geweest bij de ouders van onze vader, die woonden in Hazerswoude-dorp aan het Westeinde.

Jan had een praktijkopleiding voor verwarmingsmonteur, maar is later als administratief medewerker gaan werken bij MICRO in de Cruquiusstraat te Den Haag. Het was een fabriekje, tevens groothandel, in wasmiddelen. Ik zelf, (Klaas Matze) werkte daar als bijrijder en later als chauffeur.

Jan Matze. (Foto juli 1946)

ons eerste kindje opsturen en daar was hij erg blij mee. Jan is zelf op Java ook veel gaan fotograferen. Hij stuurde dan de film naar mij. Ik liet de film ontwikkelen en afdrukken, de genummerde afdrukken gingen dan naar hem en prompt volgde er dan een "nabestelling" voor bijna het hele peloton. Foto's van Jan en z'n maten en van de natuur en zo meer. Per 1 december 1948 werd Jan bevorderd tot soldaat der eerste klasse.

Jan Matze, geheel links, met enige vrienden.

Jan moest op 2 mei 1946 in militaire dienst (Lichting 1945, gemeente Den Haag nr. ...)

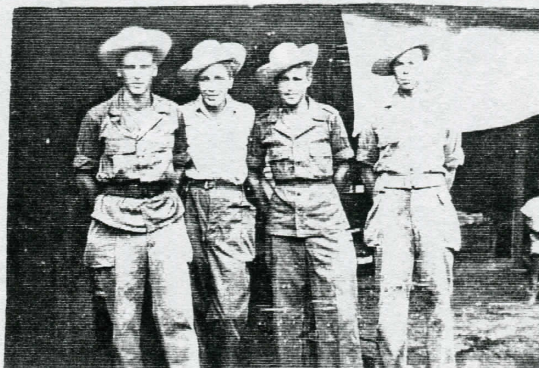
Hij moest opkomen in de Jan van Nassaukazerne in Harderwijk, waar hij werd ingedeeld bij het 1e Mitrailleur Bataljon en wel bij de 1e Mitrailleur Compagnie, waar hij werd opgeleid tot carrier-chauffeur.

Op 3 juli 1946 was Jan getuige bij mijn huwelijk. Hij had daarvoor vrij gekregen van dienst.

Per 3 september werd hij ingedeeld bij het 1e Compagnie Detachement Kwartiermakers en ingescheept aan boord van het s.s. "Klipfontein", waarmee hij naar het toenmalige Nederlands Indië werd gebracht. Op 29 september 1946 arriveerde hij in Tandjong Priok en werd hij in Batavia gelegerd. Toen eind november 1946 het 1e Mitrailleur Bataljon ook in Batavia aankwam, werd hij weer bij zijn eigen onderdeel gevoegd. Jan had in die tijd verkering met Toos Snel, een Haags meisje.

Deze verkering is enkele jaren na zijn vertrek uitgeraakt.

Mijn contacten met Jan werden na zijn vertrek steeds beter. Hij wilde op de hoogte blijven van het wel en wee van ons huwelijk en we hebben wat afgeschreven. Ik moest foto's van ons en van

In januari 1949 heeft Jan enkele dagen met een oogziekte in de ziekenboeg gelegen. Toen hij weer dienst kon doen, ging hij wel weer mee op patrouille. Om zijn ogen niet te vermoeien, behoefde hij niet achter het stuur van de bren-carrier te zitten, maar tezamen met de anderen in de laadbak van de 'drietonner'. Dat werd hem op 31 januari 1949 echter noodlottig. Er was een bericht binnen gekomen dat er in de omgeving djati-hout werd gestolen. Er werd een patrouille op af gestuurd en met een drietonner is men er heen gereden.

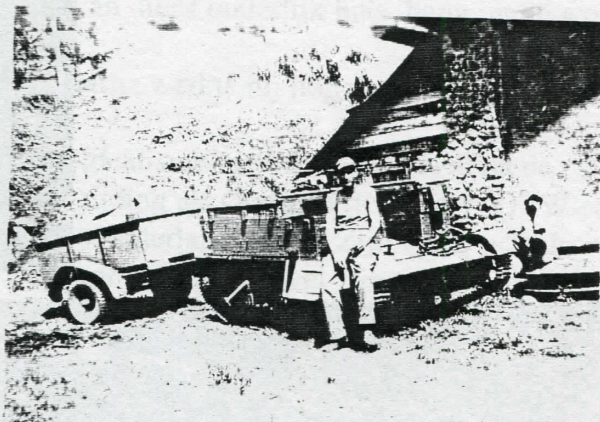
H. Wilkes bestuurde die auto, waarbij Jan, gezeten op de reserveband in de laadbak, zijn wapen op de cabine van de auto in de aanslag hield. Gekomen nabij de kampong Kertitjala, werd vanuit een hinderlaag door "ploppers" op hen geschoten. Daarbij geraakte Jan zwaar gewond. Een kogel raakte Jan vlak onder zijn hart en doorboorde beide longen. Jan overleed ter plaatse. Het bericht van zijn overlijden werd door de wijkdominee bij mijn ouders gebracht. U begrijpt dat de verslagenheid groot was. De tijd in Indië zat er voor Jan bijna op. Vader wilde na Jan's thuiskomst de hele familie met hem af, waarbij Jan de motor zou mogen besturen.

Om mijn moeder over haar verdriet heen te helpen, hebben we haar de zorg van ons dochttertje - toen ongeveer zes maanden oud - toevertrouwd. Mijn vrouw was zwanger van ons tweede kind, dus dat was een aanmerkelijke verklaring. Mijn vader heeft er nooit over kunnen praten en heeft het geheel alleen moeten verwerken.

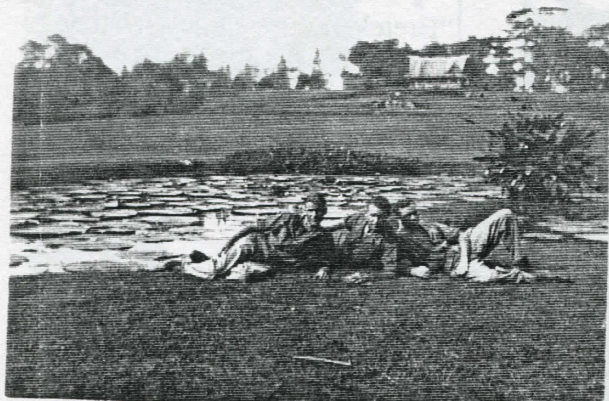
Ik herinner mij nog goed de 'schriftelijke troost' dat Jan voor Koningin en Vaderland zou zijn gestorven. Toen vonden we dat al wrang! Nu weten we welke andere belangen er speelden.

Jan is op 1 februari 1949 met Militaire Eer en gedragen door zijn kameraden, begraven op de Europese begraafplaats te Cheribon. Later is hij herbegraven op het Ereveld Menteng Pulo te Jakarta, Vak IV, nr. 35/7 DD

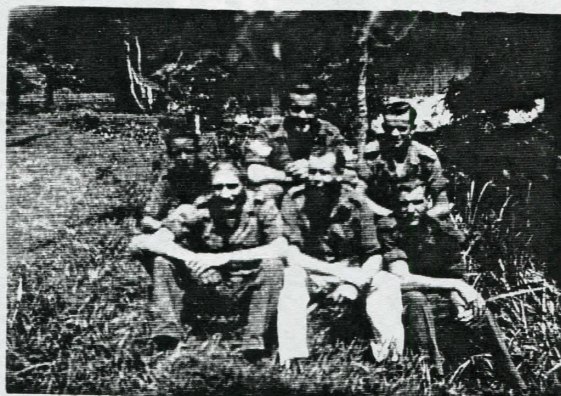
"Ik, (Klaas Matze, geboren 30-10-1926) ben als dienstplichtige opgekomen op 16-09-1946 in Den Haag. Na een eerste opleiding werd ik op eigen verzoek op de Kaderschool Verbindingsdienst geplaatst, toen nog in Den Haag in de Alexanderkazerne. Mijn uitzending naar Indië werd om gezondheidsredenen uitgesteld. In Januari 1949 was ik tewerk gesteld als

Jan Matze voor zijn bren-carrier.

Jan Matze, geheel links

Jan Matze, 1e rij geheel rechts.

sergeant-telegrafist op de Generale Staf in Den Haag. Na het bekend worden van het overlijden van Jan, werd mijn vertrek naar de Oost definitief afgelast. Dit was voor mijn ouders een hele geruststelling. De angst om een tweede zoon te verliezen was natuurlijk heel groot." Was getekend: Klaas Matze. (Kap.v.Vakd.VBdd. B.D.)